

119

MINISTRIES

“Dit document is een direct script van een studie die is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond ter ondersteuning van de presentatie. Daarom kan het gebeuren dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Ook kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op onderstaand schriftelijke onderwijs.”

Een Verandering in de Wet (Hebreeën 7:12)

Is de Wet van Mozes - de Torah - nog van toepassing op de huidige christenen? Nou, dat hangt ervan af aan wie je het vraagt. Als je het aan Jezus vraagt - ofwel Jesjoea, zoals Hij in het Hebreeuws wordt genoemd - zou het antwoord ja zijn. In Mattheüs 5:17-20 zei Jesjoea dat de hele Wet van Mozes zal blijven bestaan zolang de hemel en de aarde bestaan. Hij drong er bij Zijn volgelingen op aan om zelfs de geringste van de geboden te gehoorzamen en te onderwijzen. Volgens Jesjoea blijft de Torah dus van toepassing op de huidige christenen.

Maar niet iedereen is het daar mee eens. Sommigen zeggen dat christenen niets te maken moeten hebben met de Wet. Andrew Farley, een populaire christelijke schrijver en leraar, schrijft bijvoorbeeld het volgende:

Het is heel belangrijk om te beseffen dat de Wet en Jezus gewoon niet samengaan.

-Andrew Farley, *The Naked Gospel: The Truth You May Never Hear in Church* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009), blz 39

Deze uitleg van Farley lijkt de duidelijke uitspraak van Jesjoea over deze kwestie, in Mattheüs 5:17-20, rechtstreeks tegen te spreken. Hoe komt hij tot deze radicale conclusie? Farley ondersteunt zijn bewering door Hebreeën 7:12 te citeren, waar wordt gesproken over een "verandering" in het priesterschap en de Wet:

Hebreeën 7:12

[Als het priesterschap verandert, vindt er immers ook noodzakelijkerwijs een verandering van de wet plaats.](#)

Hier legt de auteur van Hebreeën uit hoe Jesjoea, die voortkomt uit de stam van Juda, dient als onze Hogepriester, ook al eist de Torah dat de priesters alleen uit de stam van Levi mogen komen (Hebreeën 7:14; 8:4). Op basis van dit vers concludeert Farley dat het Levitische priesterschap en daarmee de hele Wet van Mozes omver is geworpen:

Tegenwoordig beschouwen christenen Jezus Christus als hun Hogepriester, maar volgens de Wet is Jezus als Hogepriester helemaal niet logisch. Hoe kunnen we dan rechtmatig opzien naar Jezus als onze priester in deze tijd? Als de priesterlijke lijn is veranderd, dan moet het *hele* systeem van de omgang met God worden vervangen. En dat is precies wat er is gebeurd - het *hele* systeem is veranderd! Christenen spreken over Jezus als hun Verlosser, hun Heer en de Auteur (Priester) van hun vergeving. Sommige van die gelovigen beweren dan dat de Wet vandaag de dag nog steeds van toepassing is op ons. Daarmee houden ze vast aan een grote tegenstrijdigheid ... Het komt erop neer dat als je een beroep doet op Jezus als je Priester, welke plaats is er dan nog voor de Wet in je leven?

-Andrew Farley, *The Naked Gospel: The Truth You May Never Hear in Church* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009), blz 39

Dus volgens Farley leert Hebreeën 7:12 dat God afstand heeft genomen van het Levitische priesterschap en de Torah. Daarom geeft hij aan dat "de Wet en Jezus gewoon niet samengaan."

Maar is dat echt wat de auteur van Hebreeën hier zegt? Eigenlijk zijn er enkele grote problemen met deze interpretatie. Voordat we de betekenis van Hebreeën 7:12 gaan onderzoeken, zullen we twee redenen noemen waarom de benadering van Farley bij dit vers niet werkt.

Problemen met de Antinomiaanse Interpretatie van Hebreeën 7:12

Hoewel de antinomiaanse interpretatie van Hebreeën 7:12 populair is, verwerpt een groeiend aantal nieuwtestamentici deze benadering. Ze beweren dat er geen goede reden is om aan te nemen dat de auteur van Hebreeën het Levitische priesterschap en de Torah verwerpen. Niet alleen dat, maar ze beweren ook dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat ze juist allebei worden bevestigd. Zoals nieuwtestamenticus Matthew Thiessen schrijft:

Er staat eenvoudigweg geen bewijs in Hebreeën dat de auteur de rituele en cultische aspecten van de Joodse Wet verwerpt. Integendeel, er zijn sterke aanwijzingen dat hij denkt dat deze aspecten van de Wet nog steeds van kracht zijn op het moment van het schrijven.

-Matthew Thiessen, "Hebreeën and the Jewish Law" in *So Great a Salvation: A Dialogue on the Atonement in Hebreeën*, ed. Jon C. Laansma, George H. Guthrie and Cynthia Long Westfall (New York, NY: T&T Clark, 2019), blz 185

Wat is het "sterke bewijs" dat aantoonst dat de auteur van Hebreeën de priesterlijke en rituele wetten in de Torah bevestigt? Eén bewijsstuk is het feit dat hij zegt dat de Messias dient als onze Hogepriester in de hemel. Andrew Farley haalde dit feit aan als bewijs dat het Levitische priesterschap is afgeschaft. Maar ironisch genoeg bewijst dit feit juist het tegenovergestelde. De auteur doet er alles aan om zijn lezers uit te leggen hoe de Messias rechtmatig als priester kan dienen, ondanks het feit dat Hij niet afkomstig is uit de stam van Levi. Waarom? Omdat, zoals de auteur van Hebreeën zelf erkent, de Wet van Mozes Jesjoea verhindert om als priester te dienen op de aarde:

Hebreeën 8:4

Want als Hij op aarde zou zijn, zou Hij niet eens priester zijn, omdat er hier priesters zijn, die volgens de Wet gaven offeren.

Dus, aangezien Jesjoea uit de stam van Juda komt (Hebreeën 7:14), is Hij niet gekwalificeerd om als priester te dienen op de aarde. Daarom zegt de auteur dat Hij geen priester zou zijn als Hij op de aarde was. De Wet van Mozes heeft de Levieten al aangewezen om als priesters te dienen op de aarde.

Hoe kan de schrijver van Hebreeën dan beweren dat Jesjoea dient als onze Hogepriester? De schrijver van Hebreeën beantwoordt deze vraag *niet* door te zeggen dat de priesterlijke wetten zijn afgeschaft. In plaats daarvan legt hij uit dat het priesterschap van de Messias dient in de hemel, waar Zijn afkomst Hem niet beperkt om als Priester te dienen:

Hebreeën 9:24

Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons,

Jesjoea is dus een Priester in de hemel, niet op de aarde. Nogmaals, zoals de auteur van Hebreeën uitlegt, kan Jesjoea geen Priester zijn op de aarde omdat Hij niet afkomstig is uit de stam van Levi. Dit geeft aan dat de auteur van Hebreeën de geldigheid van het Levitische priesterschap *veronderstelt*. Hij veronderstelt dat de wetten met betrekking tot de genealogische afstamming voor het Levitische priesterschap van kracht blijven! Thiessen geeft dit punt goed aan:

Jezus is niet gekwalificeerd om Priester te zijn op aarde, juist omdat de Wet al een aards priesterschap heeft ingesteld, en door een genealogisch bepaald priesterschap in te stellen, is Jezus, die uit de stam van Juda komt, daarom uitgesloten om ooit priester te worden in de Tempel in Jeruzalem. Voor de auteur blijft de Wet met betrekking tot de priesterlijke afstamming van Levi geldig en is Jezus permanent gediskwalificeerd om priester te zijn op de aarde. Dit feit bevestigt het argument van de auteur dat, als Jezus een Hogepriester is, Hij dat moet zijn in het Hemelse Rijk, een Rijk, waar priesters geen afstammelingen van Levi hoeven te zijn.

-Matthew Thiessen, "Hebreeën and the Jewish Law" in *So Great a Salvation: A Dialogue on the Atonement in Hebreeën*, ed. Jon C. Laansma, George H. Guthrie en Cynthia Long Westfall (New York, NY: T&T Clark, 2019), blz 187

De geleerde David Moffitt sluit zich aan bij deze uitleg:

De schrijver neemt het feit serieus dat Jezus nu door de hemel is gegaan en Gods tegenwoordigheid is binnengegaan. Dit is één van de redenen dat Hebreeën het priesterlijke werk van Jesjoea zo consequent in de hemel situeert. Op aarde verbiedt de Wet Hem om rechtmatig een priesterlijk ambt te bekleden en daarmee de priesterlijke bedieningen uit te oefenen (Hebreeën 8:4). Een dergelijke bewering geeft aan dat de auteur het gezag van de Wet eenvoudigweg niet heeft verworpen.

-David M. Moffitt, "Weak and Useless? Purity, the Mosaic Law, and Perfection in Hebreeën," in *Law and Lawlessness in Early Judaism and Early Christianity*, ed. David Lincicum, Ruth Sheridan, and Charles Stang (Tübingen: Mohr Siebeck, 2019), blz 101-102

Dus als de auteur van Hebreeën zegt dat Jesjoea geen priester kon zijn op de aarde, bevestigt hij de Wet van Mozes, die stelt dat alleen mensen uit de stam van Levi als priester kunnen dienen. Dit is één van de problemen bij de gedachte dat het boek Hebreeën pleit voor het afschaffen of vervangen van de Wet.

Een tweede probleem met de antinomiaanse interpretatie van Hebreeën 7:12 is dat het niet strookt met de rest van de geschriften van het Nieuwe Testament. Zowel het Evangelie van Lukas als het boek Handelingen beschrijven de apostelen bijvoorbeeld als mensen die bleven aanbidden in de Tempel. Helemaal aan het einde van het Evangelie van Lukas, onmiddellijk na de hemelvaart van Jesjoea, zegt Lukas het volgende:

Lukas 24:52-53

En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten. Amen.

Het boek Handelingen zet dit thema voort. Lukas vermeldt dat de apostelen actief deelnamen aan de tempeldiensten, lang nadat Jesjoea naar de hemel was opgestegen. In Handelingen 2:46 bleven ze "dagelijks eensgezind in de Tempel bijeenkomen". In Handelingen 3:1 gaan Petrus en Johannes op het uur van het gebed naar de Tempel. In Handelingen 21 sluit Paulus zich aan bij de anderen in een nazireeërgelofte en aanbidt hij in het openbaar in de Tempel om de Joodse gelovigen in Jeruzalem gerust te stellen dat hij niet tegen de Torah onderwees. Lukas vermeldt dat er zelfs een offer werd gebracht voor Paulus en de anderen (Handelingen 21:26).

Voor meer informatie over de betekenis van de handelingen van Paulus in Handelingen 21, verwijzen we je naar onze studie: "[De Zaken Rechtzetten: Paulus en de Wet van Mozes.](#)"

Als de apostelen geloofden dat het tempelsysteem van de offers en aanbidding was afgeschaft of vervangen, waarom zouden ze dan naar de Tempel blijven gaan om daar deel te nemen aan de aanbidding? Lang na de hemelvaart van Jesjoea onderhielden ze de tempeldienst nog steeds. Dit is het tegenovergestelde van wat we zouden verwachten als het hemelse priesterschap van Jesjoea het Levitische priesterschap omver zou hebben geworpen en de Torah zou hebben vervangen.

Dus, is er een manier om Hebreeën 7:12 te lezen zonder dat de auteur van Hebreeën zichzelf en andere delen van het Nieuwe Testament tegenspreekt? Laten we dit vers eens nader gaan bekijken.

Hebreeën 7:12 goed onderzoeken

Als we bij Hebreeën 7:12 slechts één vers teruggaan vinden we al wat belangrijke context. De auteur van Hebreeën betoogt dat het Levitische priesterschap geen "volmaaktheid" kon bewerkstelligen:

Hebreeën 7:11

Als dan door het Levitische priesterschap de volmaaktheid bereikt had kunnen worden - want onder dit priesterschap had het volk de Wet ontvangen - waarom was het dan nog nodig dat er een andere Priester naar de ordening van Melchizedek zou opstaan, Eén van Wie niet gezegd kan worden dat Hij naar de ordening van Aäron was?

Wat betekent het dat het Levitische priesterschap geen "volmaaktheid" kon bereiken? Welnu, de auteur van Hebreeën gebruikt meestal "volmaaktheid" om te beschrijven wat de Messias deed, in tegenstelling tot wat de Levitische priesters deden. In Hebreeën 7:19 zegt de auteur dat de Wet - in het bijzonder de Wet aangaande het Levitische priesterschap - "niets tot volmaaktheid heeft gebracht". In Hebreeën 9:9 zegt hij dat de dierenoffers niet in staat waren om het geweten van de aanbidders tot volmaaktheid te brengen. In Hebreeën 10:1 zegt hij dat dierenoffers degenen die naderen nooit "tot volmaaktheid" kunnen brengen. We zien dus dat deze "volmaaktheid" niet door het aardse priesterschap bereikt zou kunnen worden.

Maar in Zijn rol als een hemelse Priester kon de Messias die volmaaktheid wel tot stand brengen. In tegenstelling tot het Levitische priesterschap werd de Messias "volmaakt gemaakt" en "Hij is voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden. Door God is Hij Hogepriester genoemd naar de orde van Melchizedek" (Hebreeën 5:9-10; vgl. Hebreeën 7:28). Door de priesterlijke dienst van de Messias is "een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen" (Hebreeën 7:19 (NBG)). Als Hogepriester kon de Messias de "volmaakte Tabernakel" in de hemel binnengaan om de eeuwige verlossing tot stand te brengen (Hebreeën 9:11-14). In tegenstelling tot de dierenoffers die elk jaar voortdurend werden gebracht, die de aanbidders niet tot volmaaktheid konden brengen (Hebreeën 10:1) of hun zonden niet konden wegnemen (Hebreeën 10:4, 11), heeft het ene offer van de Messias "hen die geheilgd worden, tot in eeuwigheid volmaakt" (Hebreeën 10:14) en de zonde volledig weggenomen (Hebreeën 10:17).

Het aardse Levitische priesterschap kon dus geen "volmaaktheid" bereiken omdat het de zonde niet kon wegnemen en het geweten van de gelovigen niet kon zuiveren. Alleen het perfecte hemelse Priesterschap van de Messias en Zijn offer kunnen deze volmaaktheid bereiken. We moeten opmerken dat de priesterlijke voorschriften van de Torah, die deze volmaaktheid niet kunnen bereiken, niet betekent dat ze waardeloos zijn. Zoals Moffitt schrijft:

De opmerkingen van de auteur over de beperkingen van de Wet met betrekking tot de volmaaktheid zijn geen afwijzing van de legitimiteit en het gezag van de Wet binnen haar eigen omgeving.

-David M. Moffitt, "Weak and Useless? Purity, the Mosaic Law, and Perfection in Hebreeën," in *Law and Lawlessness in Early Judaism and Early Christianity*, ed. David Lincicum, Ruth Sheridan, and Charles Stang (Tübingen: Mohr Siebeck, 2019), blz 101

Dat wil zeggen dat het Levitische priesterschap en de wetten met betrekking tot het aardse offersysteem nog steeds een geldige functie vervullen op de aarde. Ze waren gewoon nooit bedoeld om de volmaaktheid van het hemelse priesterschap van de Messias tot stand te brengen. Maar als de wetten aangaande het Levitische priesterschap nog steeds van kracht zijn, dan roept dat wel een vraag op: hoe kan de Messias dan een priester zijn? Zoals we al hebben besproken, aangezien de Messias niet uit de stam van Levi komt, verhindert de Torah Hem om een priester te zijn (Hebreeën 7:14; 8:4). Daarom was er volgens de auteur van Hebreeën behoefte aan een "verandering in het priesterschap", die een "verandering in de Wet" met zich meebrengt.

Maar wat betekent dat? Zegt de auteur van Hebreeën dat God het Levitische priesterschap en de Wet van Mozes heeft afgeschaft om de Messias als Priester te laten dienen? Helemaal niet. We hebben al besproken dat die interpretatie geen zin heeft als we het eigen argument van de auteur in overweging nemen - dat de voortdurende geldigheid van het Levitische priesterschap opnieuw *veronderstelt*. Dus, wat zegt de auteur hier dan? Wat is de "verandering in de Wet"?

De sleutel tot het begrijpen van het argument van de auteur vinden we in de betekenis van het woord "verandering". Er zijn twee Griekse woorden die in Hebreeën 7:12 met "verandering" zijn vertaald, die allebei met elkaar te maken hebben: **metathemen** [ετατίθημι] en **metathesis** [μετάθεσις]:

Hebreeën 7:12

Als het priesterschap verandert (metathemen [μετατίθημι]), vindt er immers ook noodzakelijkerwijs een verandering (metathesis [μετάθεσις]) van de wet plaats.

Deze Griekse woorden drukken de betekenis uit van "omvormen", "omzetten" of "overdragen". Maar het meest interessante aan deze woorden is dat de auteur van Hebreeën ze een paar hoofdstukken later opnieuw gebruikt om te spreken over de opneming van Henoch naar de hemel:

Hebreeën 11:5 (WV)

Door het geloof werd Henoch **opgenomen** [μετατίθημι], zodat hij de dood niet heeft gezien. Hij was er niet meer, want God had hem **opgenomen** [μετατίθημι]. Van hem wordt vermeld dat hij voor zijn **opneming** [μετάθεσις] welgevallen vond bij God;

Waarom is het veelzeggend dat deze woorden worden gebruikt om te beschrijven dat Henoch werd "weggenomen" of overgeplaatst? Omdat hij precies deze woorden gebruikt, om de "verandering" in het priesterschap en de Wet te bespreken, heeft hij ze op dezelfde manier bedoeld als hij spreekt over de opneming van Henoch. Aangezien de Messias na Zijn opname tot een ander priesterschap behoort - een hemels priesterschap - moeten we erkennen dat er een andere kwalificatie of "wet" bestaat voor dat priesterschap. Die kwalificatie is "**een onvergankelijk leven**" (Hebreeën 7:16). Zoals Thiessen uitlegt:

God heeft Henoch omgevormd of getransformeerd zodat hij van het aardse rijk naar het hemelse rijk kon verhuizen zonder de dood te ervaren. Het is dezelfde omvorming of verandering die de auteur voor ogen had met betrekking tot de wetten van het priesterschap. Dat wil zeggen dat de wetten van het aardse priesterschap in hun vorm niet van toepassing zijn op de hemelse eredienst - ze moeten worden omgevormd. De kwalificatie om priester te zijn verandert wanneer men van de aardse eredienst, waar stervelingen priesters worden door genealogische afstamming, overgaat naar het hemelse rijk, waar de sterveling eenvoudigweg niet kan bestaan. Integendeel, in deze hemelse eredienst kan iemand zich alleen in de kracht van een onverwoestbaar leven kwalificeren om als priester te dienen.

-Matthew Thiessen, "Hebreeën and the Jewish Law," in *So Great a Salvation: A Dialogue on the Atonement in Hebreeën*, ed. Jon C. Laansma, George H. Guthrie, and Cynthia Long Westfall (New York, NY: T&T Clark, 2019), blz 190

De verandering in de Wet was dus geen verandering in de Wet van Mozes. Dat wil zeggen, de auteur beweert niet dat de kwalificaties voor de Levitische priesters in de Wet van Mozes zijn gewijzigd. Die wetten gelden nog steeds *op aarde*. Om een priester te zijn op de aarde, moet je tot de stam van Levi behoren. En nogmaals, volgens de schrijver van Hebreeën zelf geldt die Wet nog steeds op de aarde, en daarom kan de Messias geen priester zijn op de aarde (Hebreeën 8:4). Maar om Priester te zijn in de hemel, is er een andere wet nodig - een wet die geldt *in de hemel*. Dat is wat de schrijver bedoelt als hij zegt dat dit hemelse priesterschap een "verandering in de Wet" vereist.

Je zou dit kunnen vergelijken met de verschillende kwalificaties voor een gouverneur van een staat en de president van de Verenigde Staten. Om bijvoorbeeld een gouverneur te worden van Florida, moet een kandidaat een inwoner zijn van Florida. Dit betekent dat een inwoner van Missouri geen gouverneur kan worden van Florida vanwege de eis om een ingezetene te zijn. De wet verbiedt een inwoner van Missouri om als gouverneur te dienen voor Florida. Maar de wet verbiedt een inwoner van Missouri niet om de president van de Verenigde Staten te worden als hij wordt gekozen, omdat er andere kwalificaties zijn om als president te dienen. De wet is "veranderd", afhankelijk van het dienen als gouverneur van Florida of als president van de Verenigde Staten.

Op dezelfde manier verbiedt de Wet van Mozes de niet-Levieten om te dienen in het Levitische priesterschap. Maar de Wet van Mozes kent geen beperking voor niet-Levieten om te dienen in het hemelse priesterschap. De overgang van het aardse naar het hemelse rijk brengt andere kwalificaties met zich mee - een verandering in de Wet. Zoals Thiessen schrijft:

Hebreeën geeft aan dat de regels voor de eredienst zijn veranderd omdat er een verandering heeft plaatsgevonden in de locatie - van de aarde naar de hemel.

-Matthew Thiessen, "Hebreeën and the Jewish Law," in *So Great a Salvation: A Dialogue on the Atonement in Hebreeën*, ed. Jon C. Laansma, George H. Guthrie, and Cynthia Long Westfall (New York, NY: T&T Clark, 2019), blz 191

Kortom, de auteur van Hebreeën benadrukt het onvermogen van het Levitische priesterschap om de "volmaaktheid" te bereiken. Het hemelse priesterschap van de Messias introduceert dus een "betere hoop" door in een eeuwige verlossing te voorzien, de zonde volledig te verwijderen en het geweten van de gelovigen te zuiveren, iets waarvoor het Levitische priesterschap en de offers niet waren bedoeld. De auteur bevestigt de geldigheid van de priesterlijke voorschriften in de Torah voor het aardse priesterschap, maar stelt dat er andere kwalificaties nodig zijn voor het hemelse priesterschap. Deze "verandering in de Wet" is als de transformatie van Henoeh van het aardse naar het hemelse rijk - het is een overgang van aardse naar hemelse kwalificaties voor het priesterschap. Deze verandering in de Wet heeft betrekking op de vereisten voor het hemelse priesterschap; Het betekent niet dat het aardse priesterschap is afgeschaft.

Een Vroeger Gebod Is Terzijde Geschoven

Voordat we afsluiten, is er nog één andere passage in Hebreeën 7 die het onderzoeken waard is:

Hebreeën 7:18-19

Want de terzijdestelling van het voorgaande gebod vindt plaats vanwege zijn zwakheid en nutteloosheid. De Wet heeft namelijk niets tot volmaaktheid gebracht, maar de totstandbrenging van een betere hoop, waardoor wij tot God naderen, doet dat wel.

Wat bedoelt de auteur als hij zegt "Want de terzijdestelling van het voorgaande gebod vindt plaats vanwege zijn zwakheid en nutteloosheid"? Sommigen vatten dit misschien op als dat de Wet van Mozes nu is afgeschaft omdat deze zwak en nutteloos was, maar dat kan niet zijn wat de auteur zegt, vanwege alles wat we eerder in deze studie hebben besproken. Bedenk dat de algemene context het contrast aangeeft tussen de vereisten voor het Levitische priesterschap en het hemelse priesterschap van de Messias. In het licht van deze context hoeven we maar twee verzen terug te gaan om te zien wat de auteur zegt. Hij gebruikt hetzelfde Griekse woord dat is vertaald als "gebod" (ἐντολή) om de "eis" te beschrijven dat Levitische priesters uit de stam van Levi moeten komen:

Hebreeën 7:15-16

En dit wordt nog veel duidelijker, als er naar het evenbeeld van Melchizedek een andere Priester opstaat, Die dat niet geworden is op grond van een wettelijk voorgeschreven [ἐντολή] afstamming, maar uit kracht van onvergankelijk leven.

We moeten het "voorgaande gebod" in vers 18 dus opvatten als een verwijzing naar de specifieke Wet die het Levitische priesterschap beperkt tot de stam van Levi, in het bijzonder tot de zonen van Aäron (Exodus 29:9). De geleerde Mary Schmitt verwoordt dit punt heel goed:

Het gebod in vers 18 is de fysieke eis met betrekking tot wie als priester kan dienen. In de voorgaande verzen pleit de auteur voor de geldigheid van een andere priester, één wiens afstamming teruggaat tot Juda, niet tot Levi. Hij wordt priester, niet op basis van de fysieke eis (ἐντολή) in een wet, maar op basis van de kracht van een onvergankelijk leven (Hebreeën 7:16). Daarom roept de auteur in de verzen 18-19 op om het zwakke en nutteloze gebod (ἐντολή) met betrekking tot de afstamming van priesters opzij te zetten om een betere hoop te brengen.

-Mary Schmitt, "Restructuring Views on Law in Hebreeën 7:12," *JBL* 128, no. 1 (2009), blz 197

De auteur van Hebreeën zegt dus niet dat de Wet van Mozes is afgeschaft. Hij zegt dat de specifieke eis, dat de priesters uit de stam van Levi moeten komen, terzijde is geschoven. Dat deze eis terzijde wordt geschoven, betekent niet dat die wordt afgeschaft, omdat de auteur er in het volgende hoofdstuk van uitgaat dat die nog steeds geldig blijft (Hebreeën 8:4). Deze eis is nog steeds van toepassing op het Levitische priesterschap op de aarde. Dus, op welke manier wordt deze eis dan "terzijde geschoven"? Het wordt terzijde geschoven als een eis om in het hemelse priesterschap te dienen. Dit gaat direct terug naar vers 12: "[als het priesterschap verandert, vindt er immers ook noodzakelijkerwijs een verandering van de Wet plaats.](#)" Het hemelse priesterschap heeft een andere eis om binnen te treden: de kracht van een onvergankelijk leven.

In welk opzicht is de wettelijke eis om in het Levitische priesterschap te dienen dan "zwak en nutteloos"? Het is zwak en nutteloos met betrekking tot het bereiken van volmaaktheid: "[want de wet heeft niets volmaakt gemaakt.](#)" Zoals we eerder hebben besproken, kan het Levitische priesterschap de zonde niet volledig wegnemen en het geweten van gelovigen zuiveren, omdat de priesters zondige, sterfelijke mensen zijn (Hebreeën 7:23, 27-28). De Messias daarentegen is zonder zonde en onsterfelijk, zodat Hij in staat is om "[hen die door Hem tot God naderen, tot het uiterste te redden, want Hij leeft altijd om voor hen te pleiten](#)" (Hebreeën 7:25).

Dus nogmaals, de eis om in het Levitische priesterschap te dienen is [alleen](#) "zwak en nutteloos" met betrekking tot het bereiken van de volmaaktheid. Maar volgens de auteur is het nog steeds geldig (Hebreeën 8:4). Hoewel het Levitische priesterschap vanuit het perspectief van de auteur geen "volmaaktheid" kan bereiken, vervult het nog steeds een legitieme functie op de aarde - namelijk het aanwijzen van priesters om de aanbidding in de aardse Tabernakel of Tempel mogelijk te maken. Deze aardse priesterlijke dienst functioneert als een "schaduw" van de hemelse dienst (Hebreeën 9:23-28). Zoals Thiessen schrijft:

Het Levitische priesterschap en de aardse eredienst zijn inferieur aan het priesterschap van Christus en de hemelse eredienst. Maar zo'n hiërarchie schaft het Levitische priesterschap niet af en spreekt niet over de veroudering ervan ... Om deel te nemen aan de aardse eredienst moet men het vlees laten reinigen [Hebreeën 9:13]. Zolang deze eredienst blijft bestaan, en zolang zowel priesters als leken sterfelijk blijven, zijn deze reinigingen niet opgeheven of verouderd.

-Matthew Thiessen, "Hebreeën and the Jewish Law," in *So Great a Salvation: A Dialogue on the Atonement in Hebreeën*, ed. Jon C. Laansma, George H. Guthrie, and Cynthia Long Westfall (New York, NY: T&T Clark, 2019), blz 191

Vanuit het perspectief van de auteur van Hebreeën bestaan het aardse priesterschap en de dierenoffers omdat de mensen zondig en sterfelijk zijn, wat kenmerken zijn van het huidige gevallen tijdperk. Zodra het huidige tijdperk ten einde loopt en we het komende tijdperk binnengaan, zullen het Levitische priesterschap en het offersysteem "verdwijnen" (Hebreeën 8:13). Het huidige tijdperk, gesymboliseerd door de Tabernakel, staat echter "nog steeds overeind" (Hebreeën 9:8-9). Zonde en dood bestaan nog steeds. Vandaar dat "er hier priesters zijn, die volgens de Wet gaven offeren" (Hebreeën 8:4). Ofwel, volgens de auteur van Hebreeën vervult het Levitische priesterschap nog steeds een geldige functie en zal niet verdwijnen totdat het huidige tijdperk verdwijnt.

Conclusie

De auteur van Hebreeën verwerpt het Levitische priesterschap of de Torah niet. Hij gaat er, in zijn hele betoog voor de legitimiteit van het hemelse priesterschap van de Messias, in feite vanuit dat die geldig blijven. Hij betoogt dat Jesjoea, die uit de stam van Juda komt, niet als priester op de aarde kan dienen vanwege de voorschriften van de Torah, die het priesterschap beperken tot de stam van Levi. Maar het priesterschap van Jesjoea bevindt zich in de hemel, waar andere kwalificaties van toepassing zijn, met name "de kracht van een onvergankelijk leven". Deze "verandering van de Wet" heeft betrekking op het hemelse rijk en doet niets af aan de aardse vereisten voor de Levitische priesters. Het Levitische priesterschap en de priesterlijke wetten blijven dus tot het einde van het huidige tijdperk geldig op aarde.

We hopen dat dit onderwijs je heeft gezegend. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)